

med svårare fängelse, att få sanningen i ljuset, der bindande liknelser och omständigheter finnas emot den, som anklagad är: förfare dock dermed varsamligen“, upphört att vara gällande.

Stockholm den 25 Januari 1868.

J. A. Bovin.

N:o 263.

Af Herr J. A. Bovin: Om anslag för Norra stambanans fortsättande från Upsala i riktning mot Sala och vidare derifrån till någon punkt på Gefle —Dala-banan.

Vid riksdagarne åren 1862—1863 samt 1865—1866 hafva tvänne Riksstånd för deras del anslagit medel till den Norra stambanans fortsättande från Upsala till Sala och vidare i nordlig riktning, ehuru till följd af utgången vid omröstningen i förstärkt Stats-Utskott, der de äskade beloppen med några få rösters öfvervigt blifvit afslagna, frågan vid nämnde riksdagar förfallit. Sedan dess hafva Gefleborgs och Wester-Norrlands läns landsting, Stadsfullmäktige i Sala, Östersund och Luleå samt en stor del af landskommunerna i östra Westmanland till Kongl. Maj:t ingått med underdånig ansökning om beredande af statsanslag för ifrågavarande stambanas fortsättande i här ofvan angifna riktning. Med afseende på den för närvarande rådande mindre goda penningställningen i landet har jag trott, att vid denna Riksdag afenskilde motionärer några förslag icke skulle väckas om anslag i och för jernvägsbyggnader, men då sådant redan skett och en motion synes afse att afleda Norra stambanan från den här ofvan angifna riktningen, hvilken med afseende på sträckningen af den redan färdigbyggda delen af samma bana och ur statsekonomisk synpunkt måste anses vara den fördelaktigaste, och den som kan tillgodose trafiken på det vidsträcktaste området, får jag föreslå,

att, för den händelse vid innevarande Riksdag några medel, derom jag vördsamt anhåller, komma att anslås för fortsatta arbeten på den Norra stambanan, riktningen af densamma, i öfverensstämmelse med Friherre Ericsons förslag, måtte bestämmas från Upsala till Sala och vidare till någon punkt på Gefle-Falu-banan.

Stockholm den 25 Januari 1868.

J. A. Bovin.

N:o 264.

Af Herr Ola Jönsson: Om lindring i den en del kronoskatte-gatehus under kungsgården Hjelmshult åliggande dagsverksskyldighet.

Vid 1859—1860 årens riksdag gjorde jag framställning till Rikets Ständer om lindring i den en del kronoskatte-gatehus till kungsgården Hjelmshult åliggande dagsverksskyldighet. Rikets Ständer beslutade då att öfverlemnna afgörandet i denna fråga åt Kongl. Maj:t, och med anledning häraf hafva egarne af ifrågavarande lägenheter hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes i nåder medgifva lindring i nämnda dagsverksskyldighet i öfverensstämmelse med ingifvet förslag eller, om detta icke kunde ske, anbefalla undersökning för utröandet af den arbetsskyldighet som hvart och ett af torpen i mån af deras bättre och sämre beskaffenhet rimligtvis och billigtvis borde åläggas. Denna anhållan har likväl Kongl. Maj:t efter skedd föredragning den 18 Januari 1867 förklaradt sig icke kunna bifalla, ehuru jag känner att genom till Kongl. Maj:t ingifna handlingar är fullkomligt ådagalagdt att samma torplägenheter beskaffenhet är högst olika, så att för exempel till ett icke höra mera än emellan 2 å 3 tunnland, då deremot till ett annat höra närmare 20 tunnland jord af vida större bördighet än det förras, men arbetsskyldigheten det oaktadt för alla är lika eller 52 karldagsverken om året på egen kost.